

Este cert că regizoarea pleacă de la premisa susținerii simbolisticii arhetipale prin prisma unei tipologii gestuale de factură „clasică” pentru a înlesni comunicarea mesajului, în lipsa cuvântului vorbit; acesta este și motivul pentru care se apelează preponderent la materialitatea obiectelor (precum în cazul reprezentării celor 4 elemente primordiale – apa, aerul, focul, pământul). Detașându-ne, însă, de palierul materialității limbajului scenic (poate prea evident subliniat în amănunțime), am apreciat în ansamblu efectul comuniunii dintre cele două proiecte dramaturgice (Octavian Nemescu – Yolanda Constantinescu), încercarea de a dialoga simbolic pe traseul comun de revelare a aspectelor Misterului Creației, a locului și rolului Tăcerii ca formă de-substanțializată a Cuvântului, în coerența Trecerii.

Temă dificilă dar incitantă pentru misiunea Artistului, cel chemat, de obicei, să fie acel mijlocitor sensibil, acea punte lucrătoare spre înțelegerea și apropierea fiecăruia dintre noi de Marele și Adevăratul Anonim.

Loredana BALTAZAR

Din PROFIL

Sfârșit de primăvară, după amiază toridă într-un oraș prăfuit cu oameni alergând după himere; **agitatație inutilă**. Mașini gonind frenetic pe Calea Victoriei; **claxoane**. Un microbuz supraaglomerat ajunge în fața Ateneului în ultima zi de

festival. Întârziați, alergăm pe holurile imperturbabile, **ecouri...**, se simte un iz de singurătate printre scaunele pustii. Și totuși

Pe scenă Ansamblul Profil. Tineri entuziaști, dascăli și discipoli; **o umbră de speranță**.

În program compozitori din trecut, prezent și viitor, români și străini cu propriile frământări, vise și dezamăgiri, speranțe, depresii... într-o lume care îi înțelege prea

puțin; **singurătate**. Ei există în incertitudinea de a nu răzbate decât arareori dincolo de porțile sufletului unui meloman într-o grădină de plastic.

O simplă enumerare: Anatol Vieru, Sorin Lerescu, George Balint, Thomas Beimel, Dan Dediu, Francis Burt.

Momente:

- ✓ „Moduri simetrice de puține sunete și melodii diatonice cu iz folcloric”. Un trombon solist. Compozitor ce caută **Ordinea în Turnul Babel** și rostește **Cuvinte despre sunete** acesta este Anatol Vieru compozitorul care prin piesa **Ricercare per NYU** reușește să ne etaleze simplitatea cu ajutorul complexității.
- ✓ **(Dis)continuitatea** fluxului sonor? Da. Sorin Lerescu? Un compozitor ce și-a găsit traiectul în lucrarea **Topos** pentru paisprezece instrumentiști prezentată în primă audiție absolută.
- ✓ **Meditații filozofice?** „Există mereu o minimă distanță între un moment dat și orizontul finalității unui parcurs sonor care pentru compozitor nu este altceva decât o metaforă a ființei.” **Întru Sine?** piesa prin care George Balint ne îndeamnă să medităm și de ce nu să ne reîntoarcem spre propriul Sine.
- ✓ „Mai putem să vorbim și atunci când granița pare de netrecut? Moartea unei persoane dragi pune o graniță care nu poate fi trecută de cei vii. Durerea pierderii este și deplângerea faptului că vorbele interioare și gesturile de afecțiune se pierd în gol. Putem să spunem da sau cel puțin să încuviințăm cu un gest din cap. Putem rosti vorbele. Chiar și când aparent nu primim răspunsuri, există alinarea căutării împreună.” Acesta este motto-ul lui Thomas Beimel la piesa **Zeillicher Rat. Tăcere ...**
- ✓ „Dispariția clovnilor dar și a altor figuri arhetipale.” Instrumentul clovnilor și jonglerilor? Semnale de trompetă; **trecut**. În piesa **Echoes** Francis Burt se întreabă dacă „figurile colorate ale trecutului muzical au dispărut... lăsând în urmă doar ecourile lor? ”
- ✓ Multiplicitate de tempouri, inimă colectivă, **Hyperkardia**. „...ideea sau mai curând speranța unei comuniuni între tempo-uri diferite și uniunea lor într-un tempo comun.” Ca director artistic al Ansamblului Profil, Dan Dediu simte foarte bine pulsul membrilor acestuia reușind a-și imagina o „supra-inimă”.

O baghetă întotdeauna împreună cu cei de pe scenă. Tiberiu Soare? Un dirijor cu fața spre muzică.

Momente propuse de un ansamblu aflat într-o evoluție excepțională în final de festival. Interpreți care au demonstrat încă o dată valoarea incontestabilă a talentului lor și mai ales faptul că **împreună...**

Final, **aplauze**.

Ne reîntoarcem în duhoarea orașului: **zgomote, căldură, lumini, sticle goale**. Să fie oare posibil?...

Agitație inutilă, claxoane, ecouri, o unbră de speranță, singurătate, enumerare, momente, (dis)continuitate, meditații filozofice, tăcere, trecut,

hyperkardia, o baghetă, împreună, aplauze, zgomote, căldură, lumini, sticle goale.

O cronică? – **poate.**

Elena APOSTOL

În final...

Aflat la cea de-a 16-a primăvară, **Săptămâna Muzicii Contemporane 2006** și-a închis porțile. De această dată, în compania unuia din cele mai cunoscute ansambluri românești, specializat în interpretarea muzicii noi: corul clujean **Antifonia**, dirijat de profesorul și compozitorul Constantin Rîpă. Posesor al unei

impresionante cărți de vizită, la nivelul aparițiilor pe scene naționale și europene, corul **Antifonia** și-a propus de-a lungul anilor – și a reușit – să-și respecte nu doar statutul valoric ci și promisiunea de a promova creația contemporană, aspecte confirmate și de prezența sa în 2005 pe scena Studioului „Mihail Jora”, în cadrul celei de-a 17-a ediții a festivalului „George Enescu”.

Și totuși, a fi invitat să închei un periplu festivalier internațional derulat pe parcursul a opt zile pare echivalent cu asumarea unei misiuni destul de dificile, mai ales când seara finală este programată să se desfășoare pe podiumul Ateneului Român! Dirijorul Constantin Rîpă și ansamblul său și-au asumat această responsabilitate, vădindu-și din plin afinitatea pentru muzica secolelor XX-XXI și, în mod particular, pentru patrimoniul coral românesc. Pornind de la axioma respectării aceluși fond cultural tradițional care a sprijinit păstrarea nealterată a identității naționale, repertoriul corului **Antifonia** jalonează, la fiecare apariție publică, un traseu stilistic ce are la bază tiparul neoclasic de orientare modal-folclorică, pentru a atinge, ulterior, limite expresioniste; iar valorificarea apetenței pentru această din urmă direcție se concretizează, așa cum era de așteptat, printr-o pregătire minuțioasă și sistematică a aparatului vocal, extrem de solicitat. În acest sens, cei 36 membri ai corului au pregătit pentru concertul din 31 mai un program a cappella cuprinzând 11 titluri de referință: de la *Arhaismele* lui